

Lily geeft een griezelfeestje

‘Aaaah! Wat zijn jullie aan het doen?’ vraagt oma geschrokken als ze de kamer binnenkomt met de stofdoek.

‘Wij zijn de kamer aan het versieren,’ zegt Lily.

‘Versieren? Het lijkt hier wel een spookhuis!’ roept oma uit.

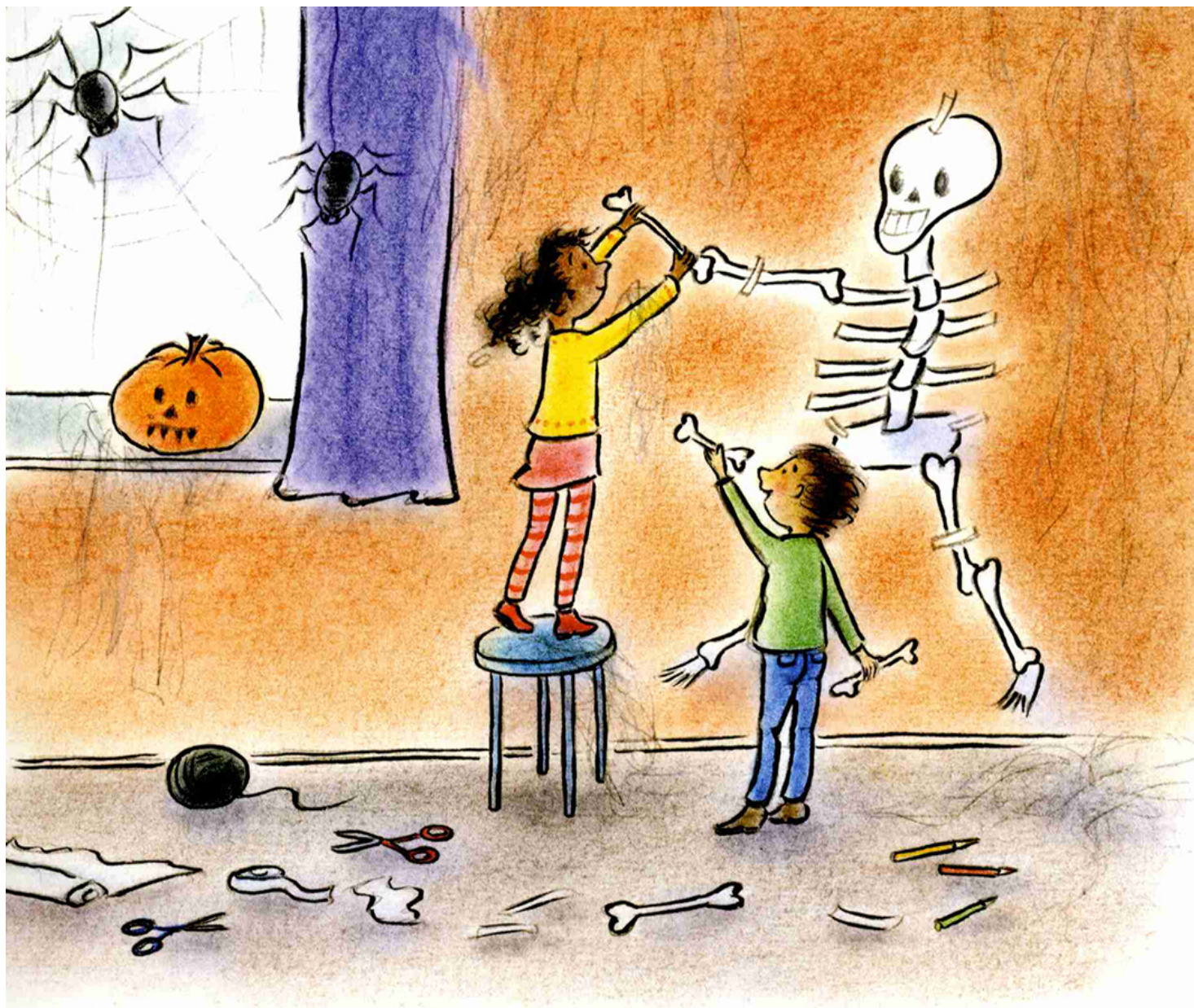
‘Het is Halloween, oma,’ zegt Lily.

‘Een griezelfeest!’ roept Jamal.

‘En ik wilde nét het spinrag weghalen!’ lacht oma. ‘Dat laat ik dan nog maar een dagje zitten.’

‘Het is nog niet griezelig genoeg,’ zegt Lily. ‘Het moet écht spoken.’

‘Slaap vanavond maar op zolder,’ zegt oma. ‘Daar hangen een paar spoken aan de waslijn. En dat is nog niet alles: in de kiertjes van de vloer wonen langpotige reuzenspinnen die ’s nachts over je gezicht kriebelen.’

‘Brrr,’ griezelen Lily en Jamal.

‘Er is ook een muizenholletje,’ vertelt oma. ‘Als het donker is komen de muizen tevoorschijn en gaan ze op zoek naar kinderteentjes om aan te knabbelen.’

Lily lacht. ‘Mag Sofie ook komen?’ vraagt ze. ‘Dan geef ik een griezelfeestje.’ ‘Vooruit dan,’ zegt oma.

‘En Sem?’ vraagt Jamal. ‘Mag ik dan Sem vragen?’

‘Goed,’ zegt oma. ‘Sem mag ook op het griezelfeestje komen!’

Het is vollemaan. Twee heksen, een skelet en een vleermuis lopen met een lantaarntje door een donkere straat. Maar ze zijn niet alleen.

Een grote zwarte geheimzinnige schaduw volgt hen. Lily draagt een mandje om snoepjes in te verzamelen. Bij huisnummer vier blijven ze staan. Ook de schaduw staat stil op het randje van de stoep. Jamal, in het skelettenpak, belt aan bij buurman Bob.

'Snoep of een geintje,' giechelen de heksen Lily en Sofie. Buurman Bob lacht. 'Eerst een liedje zingen, hoor, voordat ik jullie iets geef.'

De kinderen zingen een griezelliedje.

Van buurman Bob krijgen ze ieder een mandarijntje. 'Sorry, jongens, ik heb geen snoep in huis,' zegt hij. 'Ik heb alles zelf opgegeten...'

Bij buurvrouw Jasmine krijgen ze appels.

'Ssst, ik hoor wat,' fluistert Lily als ze weer verder lopen. 'Brrr,' doet Sofie. 'Volgt iemand ons?' 'Welnee,' lacht Sem de vleermuis. Hij kijkt om. 'Er is helemaal niets te zien,' zegt hij. 'Alleen een vuilnisbak, en die heeft toch geen pootjes?'

Nummer acht en nummer tien zijn niet thuis.
Op nummer twaalf, het huis op de hoek, woont
een oude vrouw met een grote hond, weet Lily.
'Daar durf ik echt niet aan te bellen,' zegt ze.
'Ik doe het wel,' zegt Jamal dapper.

Tringgg!

De grote hond blaft. Twee ogen gluren door een
kier van het gordijn.

Zodra de deur opengaat deinzen de kinderen
geschrokken achteruit.

'Grrr,' gromt de grote hond.

'Visite?' vraagt de vrouw.

'W... w... we... komen a... all... alleen maar sn... snoe... snoep
vragen,' zegt Jamal, die opeens bijna geen stem meer heeft.

'WAT?' vraagt de vrouw. 'Ik kan je niet verstaan. Ik ben zo doof
als een deur.'

'We komen SNOEP ophalen!' zegt Sem een beetje harder.

'Poep halen?' vraagt de vrouw verbaasd. 'Bah! Vieze poep-
kinderen!' Gauw doet ze de deur weer dicht.

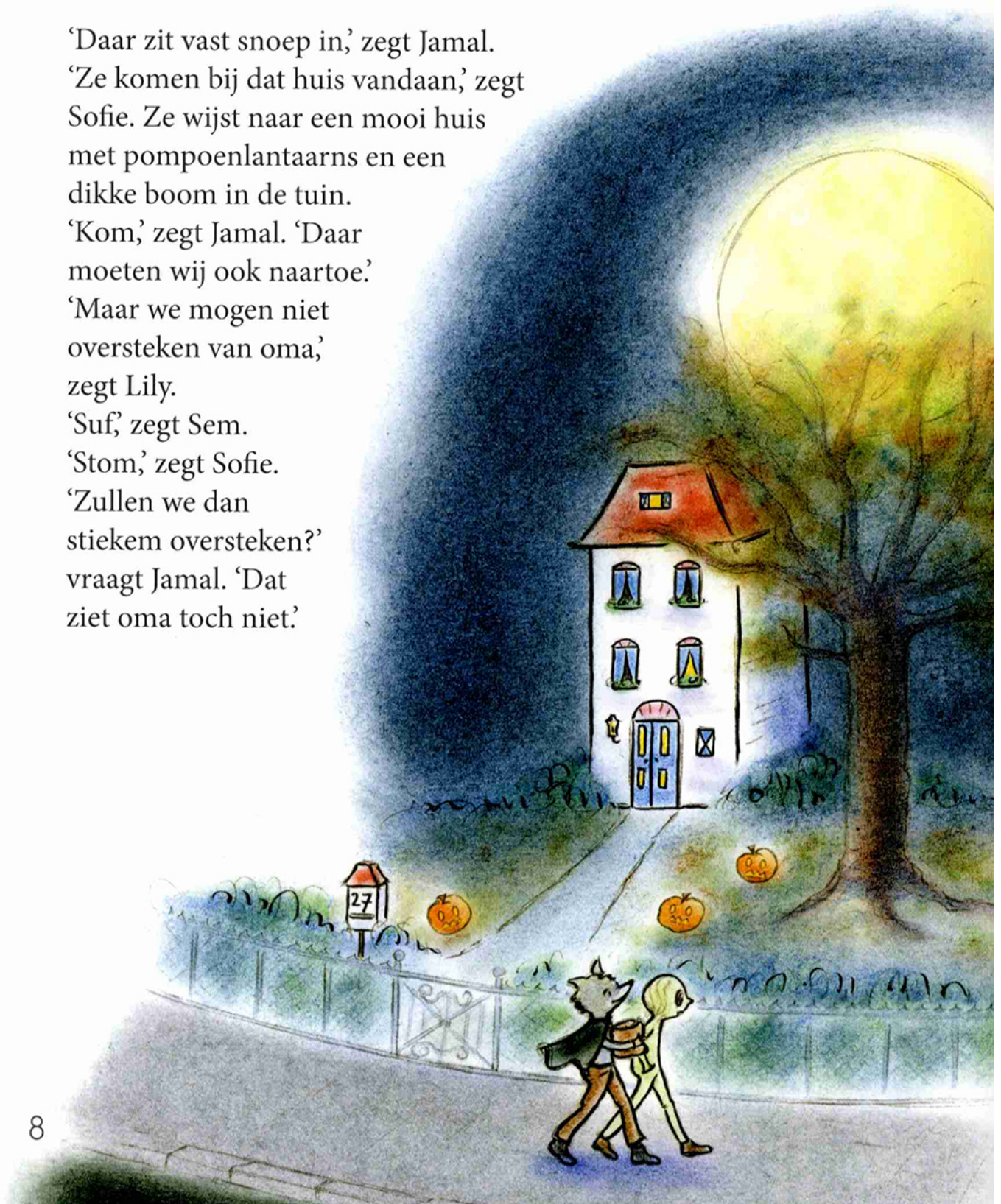
Beteuterd staan de kinderen voor de dichte deur.

Zelfs de grote zwarte schaduw ziet er sip uit, maar dat heeft
niemand in de gaten.

Jamal zucht. 'Ik rammel. Kijk eens hoe mager ik ben!' 'Neem dan een mandarijntje,' zegt Lily. 'Of een appel.' 'Ik heb meer zin in spekkies, chocola of...' zegt Jamal. 'Kijk daar eens!' roept Sem uit.

Aan de overkant van de straat lopen een weerwolf en een zombie met een grote zak.

'Daar zit vast snoep in,' zegt Jamal. 'Ze komen bij dat huis vandaan,' zegt Sofie. Ze wijst naar een mooi huis met pompoenlantaarns en een dikke boom in de tuin. 'Kom,' zegt Jamal. 'Daar moeten wij ook naartoe.' 'Maar we mogen niet oversteken van oma,' zegt Lily. 'Suf,' zegt Sem. 'Stom,' zegt Sofie. 'Zullen we dan stiekem oversteken?' vraagt Jamal. 'Dat ziet oma toch niet.'

‘Ahum, ahum,’ doet plotseling de grote zwarte schaduw.
‘Hoorden jullie dat?’ vraagt Lily.
Sem kijkt om. ‘Niets te zien, hoor,’ zegt hij. ‘Alleen een vuilnis-
bak, en die kan toch niet praten?’
‘Kom,’ zegt Jamal. ‘We kijken heel goed uit en dan steken we over.’
‘Goed,’ zegt Sem.
‘Ga dan!’ roept Sofie.
‘Oké,’ zucht Lily.

Maar dan opeens komt oma
tevoorschijn.
‘Stop!’ roept ze.
Geschrokken kijken de kinderen
om.
‘Oma?’ roept Lily verbaasd. ‘Zat
jij achter de vuilnisbak verstopt?’
‘Ja,’ zegt oma. ‘En ik zag dat jullie
stiekem de straat over wilden
steken.’

‘Maar we hebben nog helemaal geen snoep,’ zegt Jamal.
‘En toch mag je niet stiekem doen!’ zegt oma een beetje streng.
‘Maar achter de vuilnisbak verstoppen is ook stiekem,’ zegt
Lily.
‘Dat is waar,’ zegt oma. ‘Ik deed ook stiekem.’

‘Mogen we nu oversteken?’ vraagt Sem.

‘Ik ga met jullie mee,’ zegt oma. ‘Ik heb ook wel zin in iets lekkers.’

Bij het mooie huis met de pompoenlantaarns en de dikke boom in de tuin zingen ze het griezelliiedje.

Van een deftige meneer krijgen ze een grote zak.

De kinderen kijken verbaasd. De zak is leeg!

De deftige meneer lacht. ‘Jullie mogen de zak helemaal vullen. Zoek maar onder de boom.’

De kinderen kijken onder de boom.

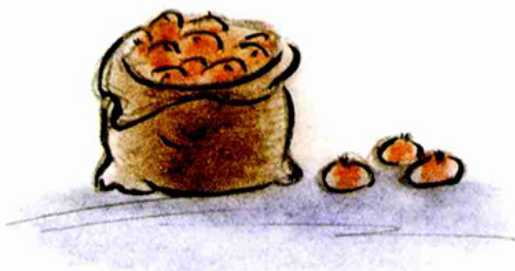
‘Er liggen alleen kastanjes!’ zegt Lily. ‘We zijn toch geen eekhoorntjes?’

Oma is verrast.

‘Het zijn geen gewone kastanjes,’ zegt ze blij. ‘Tamme kastanjes kun je poffen in de oven en ze smaken heerlijk!’

Als de zak vol is, gaan ze vlug naar huis.

Ze drinken warme chocolademelk met slagroom en pof... plof... pof... pof doen de kastanjes....

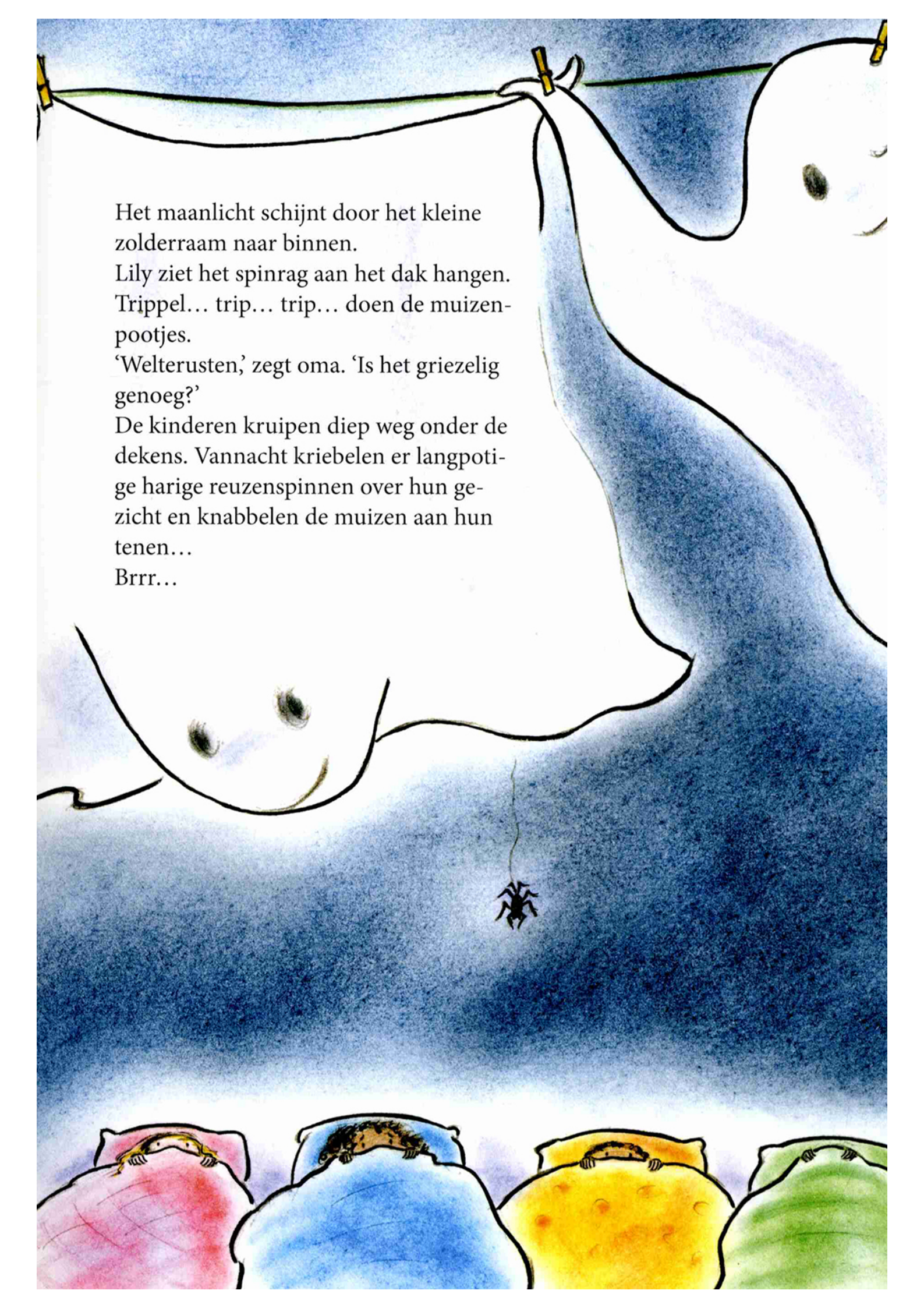

Even later liggen er op zolder twee heksen, een skelet en een vleermuis in hun pyjama op een matrasje.

Aan de waslijn hangen spoken.

‘Oma heeft ons voor de gek gehouden,’ fluistert Lily. ‘Het zijn maar gewoon lakens... toch?’

The illustration depicts a night scene from a child's perspective. A large, white spider web is stretched across the upper half of the frame, held in place by yellow clothespins. A small spider is visible on the web. The background is a dark blue night sky with a lighter, hazy area near the horizon. At the bottom, four children are shown in bed, tucked under colorful covers: pink, blue, yellow, and green. Their faces are visible above the covers, looking up at the spider web. The text is positioned on the left side of the page, between the spider web and the children.

Het maanlicht schijnt door het kleine
zolderraam naar binnen.
Lily ziet het spinrag aan het dak hangen.
Trippel... trip... trip... doen de muizen-
pootjes.

‘Welterusten,’ zegt oma. ‘Is het griezelig
genoeg?’

De kinderen kruipen diep weg onder de
dekens. Vannacht kriebelen er langpoti-
ge harige reuzenspinnen over hun ge-
zicht en knabbelen de muizen aan hun
tenen...

Brrr...